

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๑๒๗/๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๖ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

คดีของศาลจังหวัดพระโขนง

หมายเลขดำที่ ผบ.๗๙๘๖/๒๕๖๐

ระหว่าง { บริษัทโรโตะ เอเชีย เออร์ป (ไทยแลนด์) จำกัด โจทก์
บริษัทเอ็มช ดีไซน์ (ไทยแลนด์) จำกัด จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง ออกแบบและตกแต่งภายใน โจทก์ว่าจ้างจำเลยออกแบบและก่อสร้างร้านสปาภายในพื้นที่เช่าของศูนย์การค้าไอซ์ ดีซี พระราม ๙ เพื่อประกอบกิจการสปา โดยตกลงชำระค่าจ้างเป็นค่าตอบแทน โจทก์ชำระล่วงหน้า ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาแล้ว แต่เจ้าของพื้นที่ไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ให้จำเลยเข้าทำงานได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งมิใช่ความผิดโจทก์ จำเลยทำงานที่รับจ้างได้เพียงเล็กน้อย และไม่ได้เข้าพื้นที่ทำงานก่อสร้างตามสัญญา โจทก์และจำเลยจึงตกลงเลิกสัญญากัน เมื่อตรวจสอบ ปริมาณงานที่จำเลยทำแล้วมีเพียงเล็กน้อย จำเลยจึงต้องคืนเงินค่าจ้างล่วงหน้าที่ได้รับไว้แก่โจทก์ ตามส่วน โจทก์ทวงถามแล้วแต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยคืนเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

จำเลยให้การว่า โจทก์แสวงประโยชน์ทางธุรกิจจากงานที่ว่าจ้างจำเลย คดีนี้ไม่เป็น คดีผู้บริโภค ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยยื่นคำร้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว ...

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้องและคำให้การว่า จำเลยประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างได้รับจ้างโจทก์ออกแบบก่อสร้างร้านสปา อันเป็นการรับจัดทำ การงานให้แก่โจทก์ เมื่อมีการเรียกค่าจ้างเป็นค่าตอบแทน จำเลยจึงอยู่ในฐานะผู้ให้บริการ และเป็นผู้ประกอบการธุรกิจตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ ส่วนโจทก์เป็นผู้ว่าจ้างให้จำเลย ออกแบบก่อสร้างร้านสปาเพื่อใช้ในการประกอบกิจการค้า อันเป็นการแสวงประโยชน์โดยตรง ทางธุรกิจจากงานที่ว่าจ้าง โจทก์จึงมิใช่ผู้บริโภค แต่อยู่ในฐานะผู้ประกอบการธุรกิจตามบทบัญญัติ ดังกล่าว เมื่อโจทก์ฟ้องบังคับให้จำเลยชำระหนี้โดยอาศัยมูลตามสัญญาจ้างทำของ จึงมิใช่ คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมาย อันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) ทั้งไม่เข้าเกณฑ์เป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๒) ถึง ๓ (๔)

วินิจฉัยว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค

